

BÀI HỌC 1

QUYÊN LỰC CỦA TIỀN BẠC

CÂU GỐC: “*Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào*” (Rô-ma 12:2).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Giăng 2:16, 17; Lu-ca 14:26-33; Lu-ca 12:15-21; Phục truyền 8:10-14; 1 Ti-mô-thê 6:10.

Kinh Thánh cảnh cáo dân sự Đức Chúa Trời “đừng làm theo đời này” (Rô-ma 12:2). Nhưng sự mong ước để được giàu có thì rất mạnh. Tất cả sự khao khát tiền bạc thường khiến chúng ta làm sai. Chúng ta bị lừa bởi những thứ chúng ta nghĩ rằng tiền bạc sẽ đem lại. Sau đó chúng ta càng mong muốn nhiều hơn. Sự mong muốn này thì không hợp lý. Nhưng rất ít người, giàu hay nghèo, dám nói *không* với lòng mong ước giàu có của họ. Đáng buồn thay, nhóm này bao gồm cả Cơ Đốc nhân nữa.

Không có gì là sai với sự giàu có, hoặc làm việc chăm chỉ để cung cấp cho bản thân và cho những người thân yêu. Nhưng những gì xảy ra khi sự theo đuổi tiền bạc trở thành lý do lớn nhất để sống? Sau đó, bạn rơi vào cái bẫy của ma quỷ, và bạn đã trở nên “làm theo đời này” (Rô-ma 12:2).

Sa-tan khiến chúng ta nghĩ rằng chỉ có tiền bạc mới đem lại cuộc đời tốt đẹp. Nhưng tiền là cái mặt nạ mà Sa-tan đeo để lừa chúng ta trở nên trung thành với nó. Lòng yêu mến tiền bạc và chạy theo sự giàu có là hai trong số những khí giới Sa-tan dùng để cám dỗ Cơ Đốc nhân. Suy cho cùng, ai không thích tiền? Ai không thích những gì tiền bạc có thể mua trong đời sống này? Tiền có khả năng khiến chúng ta cảm thấy khoan khoái ngay bây giờ, nhưng cuối cùng, nó không thể trả lời hoặc đáp lại những nhu cầu sâu xa nhất của chúng ta. Chỉ có Đức Chúa Giê-su có thể làm được điều đó.

VUA CHÚA CỦA THẾ GIAN

Tiền đã trở thành chúa của thế gian này. Và tên của tôn giáo tôn thờ thần tài là gì? Đó là chủ nghĩa duy vật. Chủ nghĩa duy vật là lòng yêu mến sự giàu sang và muốn có mọi thứ. Sự giàu có và của cải trở nên quan trọng và có giá trị đối với người ta hơn là những lẽ thật thiêng liêng. Của cải có giá trị, nhưng giá trị của chúng không nên điều khiển chúng ta hoặc các quyết định của chúng ta. Kinh Thánh cảnh báo chúng ta, “Kẻ tham tiền bạc chẳng hề chán lắc tiền bạc; kẻ ham của cải chẳng hề chán về huê lợi” (Truyền đạo 5:10). Và đó là vấn đề với sự mong muốn những thứ của đời này. Dù chúng ta có bao nhiêu cũng không đủ. Chúng ta làm việc chăm chỉ hơn và sở hữu nhiều hơn những thứ không bao giờ có thể đem lại hạnh phúc cho chúng ta. Thật là một cái bẫy!

Đọc 1 Giăng 2:16, 17. Hai câu này cho chúng ta biết điều gì thật sự quan trọng?

Hãy đọc Lu-ca 14:26-33. Những câu này cho thấy chúng ta phải trả bao nhiêu để đi theo Chúa?

Lời của Đức Chúa Giê-su là sự cảnh báo cho chúng ta. Những người yêu tiền bạc và của cải vật chất hơn bất cứ điều gì khác nên tính xem họ phải trả bao nhiêu trong đời này và đời sau. “Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì?” (Mác 8:36).

“Đấng Christ đã đến thế gian vào một thời điểm khi con người dường như đang trở thành xấu xa nhất. Nền tảng của xã hội đã bị suy yếu. Đức tin và giáo lý mà một thời đã dẫn dắt con người và làm cho gia đình mạnh, đã trở nên yếu ớt. Đời sống thật giả tạo... Khắp nơi, tất cả các tôn giáo trên trái đất đều mất hết quyền lực đối với con người. Người ta tức giận với những câu chuyện giả tạo và lừa dối mà các tôn giáo này đã dạy. Vì vậy, để thay thế vào đó, họ đã chạy theo sự giàu có. Họ không nghĩ về sự sống tương lai ở trên thiên đàng. Thay vào đó, họ chỉ sống cho hiện tại.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, trang 74, 75.

Người ta đã quay lưng lại tôn giáo và chạy theo sự giàu có? Những lời này dường như đang nói về đời sống trên trái đất hiện nay, phải không?

Mọi người thích sở hữu mọi thứ. Nhưng làm thế nào chúng ta có thể biết chắc rằng những thứ chúng ta có không điều khiển chúng ta? Chỉ một mình AI nên sở hữu chúng ta? Và làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn rằng Ngài làm điều đó?

THÂU TRỮ ĐẦY KHO

Đọc Lu-ca 12:15-21. Những câu này dạy chúng ta điều gì? Làm thế nào lẽ thật quan trọng ở đây là một nguyên tắc hữu ích cho cả những người không giàu để làm theo?

Giàu hay nghèo, chúng ta cần phải cẩn thận về sự mong muốn sở hữu nhiều thứ. Lòng mong ước sở hữu nhiều thứ có thể khiến chúng ta không nghĩ đến điều thật sự quan trọng. Thay vào đó, sự ham muốn sở hữu mọi thứ có thể khiến chúng ta quan tâm đến những thứ không tồn tại lâu dài. Chúng ta không được để cho những thứ chỉ tạm thời và thoáng qua, và chắc chắn không đáng để mất sự sống đời đời.

Phải, có thể chúng ta sẽ không bao giờ cúi lạy những tượng chạm bằng vàng hay bạc và thờ phượng chúng. Nhưng chúng ta có thể gặp nguy hiểm khi thờ lạy vàng và bạc dưới một hình thức khác.

Câu chuyện về kẻ ngu dại giàu có trong Lu-ca 12:15-21 có thể áp dụng cho rất nhiều người ngày nay. Họ dường như chỉ quan tâm đến việc có được càng nhiều của cải càng tốt. Đó là lý do tại sao các doanh nghiệp đã tạo ra nghệ thuật để bán hàng trên toàn thế giới. Toàn bộ kế hoạch bán hàng của họ được xây dựng trên việc làm cho chúng ta nghĩ rằng mình không thể có hạnh phúc hoặc thỏa lòng cho đến khi chúng ta sở hữu những thứ họ bán. Đây là điều nhiều doanh nghiệp làm và thành công lớn. Thứ nhất, họ chế tạo một thứ gì đó, rồi họ làm cho chúng ta nghĩ rằng mình cần thứ họ làm và chúng ta không thể sống thiếu nó. Sau đó họ bán nó cho chúng ta. Và kế hoạch của họ đã *thành công!* Ngay cả các Cơ Đốc nhân cũng không an toàn với mưu mô mà các doanh nghiệp dùng để khiến chúng ta mua những thứ của họ. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta không đặt hy vọng vào đời này. Nhưng chúng ta có thể bị lừa một cách dễ dàng cũng như những người khác để nghĩ hoặc cảm thấy chúng ta phải mua những thứ họ bán.

Hãy đọc Phục truyền 8:10-14. Như được thấy trong các câu này, làm thế nào các thành viên hội thánh bị nguy hiểm về mối đe dọa cảnh báo ở đây?

Bạn có thể tìm thấy những thí dụ nào trong Kinh Thánh hay trong đời sống cho thấy sự giàu có làm cho người ta thánh thiện hơn? Hoặc có câu nào hay câu chuyện nào giải thích sự giàu có làm cho người ta yêu mến Đức Chúa Trời hơn và ham muốn những điều thiêng liêng hơn? Không có, phải không? Nhưng nếu bạn tìm thấy một thí dụ, xin chia sẻ với lớp học!

NHỮNG NGUY HIỂM KHI MUỐN QUÁ NHIỀU

Quảng cáo có thể rất mạnh. Các doanh nghiệp trả hàng tỷ đô-la để tạo ra những hình ảnh đẹp đẽ và hầu như luôn luôn thuê những người mẫu hấp dẫn để giúp bán các sản phẩm do họ sản xuất. Chúng ta xem quảng cáo và thấy mình sở hữu các thứ họ bán. Chúng ta cũng thấy mình đang sống giống như những người trong quảng cáo.

Những quảng cáo này rất mạnh vì các công ty đưa vào quảng cáo nhiều hình ảnh đẹp để cố gắng đánh vào năm giác quan của chúng ta. Năm giác quan đó là: xúc giác (rờ), vị giác (nếm), khứu giác (ngửi), thị giác (thấy) và thính giác (nghe). Đôi khi những quảng cáo trình bày những người đẹp và hình ảnh một cách rất thông minh và khôn khéo. Những quảng cáo này làm bạn muốn nếm hoặc rờ những thứ họ bán. Nhưng bạn đâu có biết rằng các doanh nghiệp đã tốn bao nhiêu công sức để tạo sự hấp dẫn cho những thứ mà họ muốn bán. Những lần khác, các quảng cáo không giấu diếm trong việc dùng những thứ đẹp đẽ để khiến bạn muốn những thứ họ bán. Kế hoạch để điều khiển năm giác quan của chúng ta là bí quyết mạnh mẽ nhất được dùng trong quảng cáo. Nhưng sự mong muốn của họ để điều khiển cảm giác của chúng ta hành động như một chất độc cho các Cơ Đốc nhân, những người đang chiến đấu chống lại sự nguy hiểm của việc muốn quá nhiều. Đáng buồn thay, nhóm Cơ Đốc nhân này bao gồm hầu hết chúng ta.

Như được trình bày trong Ma-thi-ơ 6:22-24, “mắt” là một chữ hình ảnh. “Mắt” nghĩa là gì? Chúng ta, những Cơ Đốc nhân, nên làm gì về những quảng cáo khôn khéo khiến chúng ta phí tiền vào những thứ không cần?

Như chúng tôi đã nói, quảng cáo thường liên kết những thứ mà một doanh nghiệp bán với năm giác quan của cơ thể, và kế hoạch này là một công cụ rất mạnh. Các doanh nghiệp bán hàng của họ bằng cách làm cho người mua muốn những gì họ bán. Cái kinh nghiệm mà họ bán chỉ là tưởng tượng, nhưng họ thành công. Kinh nghiệm dường như có một sức mạnh tinh thần kỳ lạ, đưa người ta đến “một nơi đặc biệt” bên ngoài cuộc đời này. Nhưng kinh nghiệm đó là một thứ tôn giáo giả. Tại sao? Bởi vì nó không thật, không đem lại kiến thức và lẽ thật thiêng liêng. Nó có vẻ rất hấp dẫn đến nỗi nhiều người tin nó. Chúng ta muốn có kinh nghiệm này, và cảm thấy mình cần nó. Vậy tại sao không hưởng? Chỉ có một mình Đức Chúa Trời biết được số tiền lớn đã tiêu, và số tiền đó vẫn tiếp tục được tiêu, vào những thứ mà các doanh nghiệp làm cho chúng ta nghĩ rằng chúng ta cần.

Chúng ta có nguy cơ thế nào khi “những điều ưa muốn của xác thịt” (Ga-la-ti 5:16) muốn chúng ta làm?

SỰ TỰ TÔN

“Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tấm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người” (Rô-ma 12:3).

Đức Chúa Trời phán với Lu-xi-phe, “Lòng ngươi đã kiêu ngạo vì sự đẹp ngươi, và sự vinh hiển của ngươi làm cho ngươi làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô ngươi xuống đất” (Ê-xê-chi-ên 28:17). Lu-xi-phe tự lừa dối bản thân khi nghĩ mình rất lớn. Nó khoe khoang, “Ta sẽ... làm ra mình bằng Đấng Rất Cao” (Ê-sai 14:14). Sự khoe khoang của nó cho thấy nó muốn có sự vinh hiển thuộc về một mình Đức Chúa Trời. Hai tội của Lu-xi-phe là những lời nói dối của nó và lòng khao khát mong muốn có quyền lực và sự vinh hiển.

Những câu về Lu-xi-phe nên cho chúng ta biết rằng, bằng nhiều cách, tội lỗi đầu tiên có tên là sự tự kiêu quá đáng (narcissism). Sự tự tôn nghĩa là “yêu thương và ngưỡng mộ chính mình và đặc biệt chú ý đến ngoại hình của mình quá nhiều.” Tin vào những lời dối trá của chính mình cho thấy rằng chúng ta ngưỡng mộ mình quá nhiều.

Đáng buồn thay là nhiều người tự cảm thấy ngưỡng mộ mình quá nhiều. Nê-bu-cát-nết-xa là một thí dụ. Ông nghĩ mình rất lớn (Đa-ni-ên 4:30). Một thí dụ khác là những người Pha-ri-si (Lu-ca 18:11, 12). Họ là thành viên của một nhóm tôn giáo nghiêm ngặt trong thời Tần Ước. Họ theo luật pháp và giáo lý của người Do Thái rất cẩn thận. Những người Pha-ri-si bị lừa dối để tin rằng họ tốt hơn những người khác. Sự giàu có cũng có thể đánh lừa chúng ta để tin vào lời nói dối này. Vì vậy, chúng ta phải cẩn thận.

Phao-lô cảnh báo chúng ta về sự nguy hiểm gì trong 1 Ti-mô-thê 6:10?

Sứ đồ Phao-lô nhắc nhở Ti-mô-thê để coi chừng một nhóm người xấu (2 Ti-mô-thê 3:1-5). Nhóm này bao gồm những người “yêu tiền bạc” (2 Ti-mô-thê 3:2). Lòng ham muốn tiền bạc có thể khiến người ta cảm thấy quá tự tin về mình, và có thể dẫn đến cảm giác tự tôn. Hầu hết mọi người muốn giàu có, nhưng ít người trở nên giàu. Vì vậy, thật dễ dàng cho một số ít người giàu cảm thấy tự hào.

Hãy đọc Phi-líp 2:3. Câu này giúp chúng ta hiểu tại sao lòng yêu tiền bạc và của cải không phù hợp với hành vi của Cơ Đốc nhân thế nào?

TẠI SAO LÒNG YÊU TIỀN KHIẾN CHÚNG TA THẤT VỌNG VÀO LÚC CUỐI

Có nhiều người yêu mến Đức Chúa Trời. Những gì họ nói, cảm nhận, và hành động phản ánh bản tính Đức Chúa Trời. Và không có sự giàu có hay tài sản nào có thể chiếm vị trí của Ngài trong đời sống của họ.

Đọc Phục truyền 7:6; 1 Phi-e-rơ 2:9; Giăng 15:5; Ga-la-ti 2:20. Như được thấy trong những câu này, thuộc về Đức Chúa Trời hoặc làm kho báu đặc biệt của Ngài nghĩa là gì? Và chúng ta tìm thấy ở đâu ý nghĩa thật sự chúng ta là ai?

Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được” (Giăng 15:5). Chúng ta có thể tin cậy Ngài. “Tất cả sự vâng phục thật đến từ trong lòng. Đấng Cứu Thế đã hết lòng vâng phục Đức Chúa Cha. Chúng ta phải cho phép Ngài liên kết chặt chẽ những ý nghĩ và chương trình của chúng ta với Ngài. Bằng cách này, Ngài sẽ đưa tâm trí của chúng ta hòa hợp với chương trình của Ngài cho đời sống chúng ta, và Ngài sẽ giúp chúng ta làm theo ý muốn của Ngài. Vì vậy, việc vâng theo Ngài thì sẽ giống như làm theo những ước muốn của chúng ta.” – Phòng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 668.

Sự vâng lời là sự giàu có thật mà Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta. Nhưng sự yêu mến tiền bạc đem lại gì cho chúng ta? Tiền bạc nói rằng giá trị của chúng ta bắt nguồn từ những gì chúng ta sở hữu. Vì vậy, cảm giác chúng ta có giá trị là dựa vào những gì chúng ta có và những gì chúng ta có thể mua. Sứ đồ Gia-cơ cảnh báo chúng ta về sự nguy hiểm của sự suy nghĩ như vậy, “Vàng bạc anh em bị ten rét, ten rét đó sẽ làm chúng nghịch cùng anh em, nó cũng như lửa vậy, sẽ ăn thịt anh em. Anh em đã thâu trữ tiền của trong những ngày sau rốt” (Gia-cơ 5:3). Trong câu này, “thâu trữ tiền của” có nghĩa là thu thập và tích trữ nhiều thứ. Những người cảm thấy hãnh diện về bản thân mình vì những cái họ có. Những gì họ tin về bản thân và giá trị của họ đến từ những gì họ sở hữu (Lu-ca 12:19-21).

Lòng yêu mến tiền bạc khiến chúng ta lẫn lộn không biết mình là ai. Đối với nhiều người, chúng ta trở nên hòa hợp với những gì chúng ta sở hữu. Của cải trở thành thần tượng của chúng ta (Ma-thi-ơ 6:19-21). Như một người đã nói, “Tôi không có giá trị gì nếu không có những của cải tôi sở hữu.” Thật đáng buồn khi cảm thấy rằng chúng ta chỉ biết mình là ai bởi những gì chúng ta sở hữu. Thật là ngu xuẩn! Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời hay thuộc về vật sở hữu của mình? Chúng ta không thể thuộc về cả hai. Chúng ta phải lựa chọn.

Bạn hiểu biết thế nào về bạn là ai khi nói về những gì bạn sở hữu?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Ngày nay, kẻ thù [Sa-tan] đang mua linh hồn rất rẻ. ‘Các người đã bị bán nhưng không’ (Ê-sai 52:3) là những chữ được dùng trong Kinh Thánh. Thật vậy, một người bán linh hồn mình cho những tiếng vỗ tay. Người khác bán cho tiền bạc. Người nọ bán để thỏa mãn những ham muốn xấu xa. Và người kia bán linh hồn cho những lạc thú trong đời này. Các sự mua bán này được thực hiện hằng ngày. Sa-tan đang đấu giá những linh hồn mà Đấng Christ đã mua bằng huyết của Ngài. Đức Chúa Trời đã trả một giá rất lớn để giải phóng họ khỏi ách nô lệ tội lỗi, nhưng Sa-tan đang mua họ với giá rẻ mạt.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 5, tr. 133.

“Mua linh hồn” là chương trình số một của Sa-tan. Nó lừa người ta để bán linh hồn cho nó. Nó hứa cho họ sự giàu có, của cải, và quyền lực mà những vật sở hữu của họ đem lại. Sa-tan hứa những kho báu này để đổi lấy linh hồn họ. Sự mong muốn được giàu có đem lại niềm vui cho người giàu và người nghèo. Nó làm họ thỏa mãn và khiến họ nói: “Bây giờ tôi có tất cả những gì tôi cần trong đời này. Tại sao phải lo lắng cho đời sau?” Bằng cách này, sự ước muốn giàu có làm bại hoại tâm trí. Nó khiến người ta tin tưởng vào những gì họ sở hữu thay vì tin vào Đức Chúa Trời. Xa-cha-ri 4:6 nói với chúng ta cách chữa lành khỏi bệnh ham muốn quá nhiều, “Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.” Quyền lực của Đức Thánh Linh thì mạnh hơn lòng yêu mến sự giàu có. Vì vậy, chúng ta phải dâng hiến mình cho Đức Chúa Trời, và phải nắm lấy quyền lực của Ngài để giúp chúng ta không để lòng yêu mến sự giàu có cai trị cuộc đời mình.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Làm thế nào chúng ta, dù giàu hay nghèo, có thể bị mắc kẹt bởi một số nguy hiểm là muốn giàu có?
2. Tiền bạc và của cải rất quan trọng. Chúng có một vị trí quan trọng trong đời sống chúng ta. Những người nói khác đi thì không hoàn toàn trung thực. Vì vậy, làm thế nào có thể chắc chắn rằng chúng ta hiểu và theo đúng quan điểm về tiền bạc được dạy trong Kinh Thánh?
3. Đọc kỹ những gì Đức Chúa Giê-su nói về sự giàu có trong Ma-thi-ơ 6:19-21. Những lời của Ngài mạnh thế nào để giúp bảo vệ chúng ta khỏi những nguy hiểm của lòng yêu mến tiền bạc và ước muốn quá nhiều?